

Baba-oğul Çelebi ve ilk teksir makinesi

Bediüzzaman Hazretleri, Homa olayı ile ilgili Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'ne sevk edilince Kastamonu'dan Ankara'ya getirilir.

Ankara'da sıkı sorguya alınır ve aşı bahanesi ile ona zehir verilir. Bu sıkıntılı durum içinde Ahmet Nafiz Çelebi, oğlu Selahattin Çelebi'nin sorgu hâkimliğinde verdiği tevilli ifadeyi duyunca sinirleri tepesine çıkar. Oğlu- nun ifadesi sonrası sanki dünya ateşten bir top olmuş da yüreğine girmiş gibi sıkıntıya düşer. Ahmet Nafiz Çelebi, oğlu Selahattin'i: "Oğlum Selahattin ya hemen sorgu hâkimliğine gider ifadeni düzeltirsin ya da seni evlâtlıktan attığım gibi ananı da boşarım!" diye şiddetle tehdit eder. Bu konuşmaya şahit olan Bediüzzaman Hazretleri, Ahmet Nafiz Çelebi'ye Selahattin Çelebi'nin daha çok genç olduğunu ve onu hoş görmesini söyler. Ahmet Nafiz Çelebi, Bediüzzaman Hazretleri'ne: "Hayır Üstadım o ifadesini düzeltecek!" der. Selahattin Çelebi verdiği tevilli ifadesi ile babasını ve Bediüzzaman'ı çok üzdüğünün farkına varır. Mahcup ve üzgün bir şekilde kendini toparlayarak sorgu hâkimliğine müracaat ederek ifadesini düzeltir.

Büyük bir azim ve irade sahibi Ahmet Nafiz Çelebi, Bediüzzaman Hazretleri'ni yalnız bırakmamak için evde doğum yapan hanımına dahi uğramadan Denizli Ağır Ceza Mahkemesi'ne teslim olmak için yola çıkar. Ahmet Nafiz ve Nur Talebelerinin Kastamonu'da yirmi gün boyunca ifadeleri alınır. Denizli hapsi için de ilk tutuklanan kişiler Ahmet Nafiz ve oğlu Selahattin Çelebi olur. Ahmet Nafiz Çelebi'nin ifadesinde ona iftira dolu sorular, akıl mantık dışı ithamlar yapılır. Ahmet Nafiz Çelebi'nin ifadesinde ona, "Hükümeti yıkacak hazırlıklar yapıyorsunuz, haritanız nerede, paranız nerede, silâhlarınız nerede?" gibi hayal edilmesi dahi zor sorular sorulur. Ahmet Nafiz Çelebi bu soruları duyduğunda işlerinin ne denli zor olduğunu anlar. Baba oğlun ifade işlemleri bittikten sonra tutuklama talebiyle Denizli Cezaevine gönderilirler. İnebolu'da Baba ve oğlun çalıştırdığı hırdavat dükkânı bu süre zarfında kapalı kalır. Denizli cezaevinin çileli hayatı ve mahkeme süreci sonrası mahkeme beraat kararı verir.

Baba oğul tahliye sonrası memleketlerine, İnebolu'ya dönerler. Bir yıla yakın aradan sonra dükkânlarını açarlar, ama iflâs durumundadırlar. O günlerde memleketin içinde bulunduğu durum ve dünyada savaş dönemi yaşandığından ekonomide yüksek bir enflasyon yaşanır. Çark tersine döner, dükkândaki mallar enflasyonun yükselmesinden büyük değer kazanır. Ahmet Nafiz Çelebi mallarını biraz ucuza sattığından dükkân arı kovani gibi çalışır. Ahmet Nafiz Çelebi yeni mallar getirerek iflâstan kurtulur. Kısa sürede işler yoluna girer. İki ay olmadan dükkânın durumu tamamen normale döner ve kâra geçer. Böylece kimseye karşı borca harca girmeden eski günlerine dönerler. Ahmet Nafiz Çelebi, 1936 yılında Kastamonu'da Bediüzzaman Hazretleri'ni ziyarete gittiğinde ona onu otuz sene önce 1907 yılında İstanbul'da yazdığı makalelerden tanıdığını söyler. Daha sonra Bedi- üzzaman'ın Karadeniz seyahati sırasında İnebolu'yu ziyaretinde onu gördüğünü ve bu karşılaşmayı unutamadığını da ona anlatır.

Bir gün Ahmet Nafiz Çelebi İnebolu'da bir kahvede arkadaşlarıyla sohbet ederken bir sarhoşun Bediüzzaman'ı öve öve

bitiremediğini duyunca hemen kalkar Kastamonu'ya Bediüzzaman'ı görmeye gider. Yol boyunca otuz yıl yüreğinde saklı tuttuğu Bediüzzaman sevgisini dindirmek ve on yıldır bir mürşit-i kâmil arayışına cevapları bulmak için Bediüzzaman'ın evine gider ve hasretle ellerinden öper. Bediüzzaman Hazretleri'nin huzurunda aradığı soruların cevabını bulur. Bediüzzaman ona yazması için Dördüncü Şuâ olan Âyet-i Hasbiye Risalesini verir. O da kalp huzuru ve mutluluk içinde Risaleyi hem okur hem de yazar. Daha sonra yazdığı Risaleyi oğlu Selahattin'e vererek Bediüzzaman Hazretleri'ne götürmesini söyler. Böylece Selahattin Çelebi de Bediüzzaman ile tanışır ve ruhunda inanılmaz bir heyecan yaşar. İşte böylece baba ve oğlun Risale-i Nurlar'ı tanınmasıyla İnebolu'da yüzlerce insan Risale-i Nurlar'ı okunmaya ve yazmaya başlar. Nur Talebesi olan Recep Dilek ve Ahmet Köroğlu, Kastamonu ve İnebolu arasında Nur postacısı olarak Anadolu'ya Risale sevkini başlatır. Bediüzzaman Hazretleri bu hizmetlerinden dolayı İnebolu için, "Küçük bir Isparta ve tam bir Medrese-i Nuriye olduğunu ispat etti" der.

Ahmet Nafiz Çelebi imanının gereği olarak o yüksek ruhuyla bir sayfayı bin sayfa yapan teksir makinesinin İstanbul'da olduğunu duyar. Hemen oğlu Selahattin'i İstanbul'a gönderir. Selahattin Çelebi 1946 yılında teksir makinesini alarak İnebolu'ya evine getirir. Evinin bir odasını teksir makinesine ayırarak Risale-i Nurlar'ı basmaya başlarlar. Ahmet Nafiz Çelebi öyle bir şevkle çalışır ki altı ay hiç dışarı çıkmaz. Bir oda içerisinde Risaleleri basar ve ciltledikten sonra Bediüzzaman'a gönderir. Teksir makinesiyle ilk olarak Âyet-ül Kübra Risalesi olan Yedinci Şuâ basılır. İlk çıkan nüsha hemen Bediüzzaman Hazretleri'ne götürülür. Bediüzzaman Hazretleri bu teksir hizmetinden çok memnun olur. Baba ve oğluna çok duâ eder. Türkiye'de Risale-i Nurlar'ın basımında ilk defa teksir makinesi İnebolu'da Ahmet Nafiz Çelebi ve oğlu öncülüğünde yapmıştır. Ahmet Nafiz Çelebi ve oğlu Selahattin; Denizli, Afyon hapislerinde Bediüzzaman'la birlikte yatarlar. Bediüzzaman Hazretleri has talebelerinin adlarını sayarken Ahmet Nafiz Çelebiyi; Hüsrev, Feyzi, Hafız Ali gibi isimlerin arasında sayar. Ömrü Risale-i Nur hizmeti içinde geçen Ahmet Nafiz Çelebi hac dönüşünden kısa bir zaman sonra 30.12.1964 tarihinde vefat eder. Oğlu Selahattin Çelebi de hac farzını yerine getirdikten sonra 9 Ocak 1977 yılında vefat eder.

Kaynak: Kastamonu Kahramanları Himmet Koçoğlu

Misbah ERATİLLA Yeni Asya Gazetesi (10 Şubat 2018, Cumartesi)
m.eratilla@gmail.com